

עפ"א 2167/07/17 - מוריס אקרמן, בועז אקרמן נגד עיריית חולון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 2167-07-17 אקרמן ואח' נ' עיריית חולון

פני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערערים
1. מוריס אקרמן
2. בועז אקרמן

נגד
המשיבה
עיריית חולון
ע"י ב"כ עו"ד ליאת אודיה לרנר

פסק דין

בפניי ערעור על פסק הדין וההחלטה של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט א. צור בת"פ 05175/11 ו-5365/11).

יודגש כי המסמכים שצורפו לערעור דנן מתייחסים לדיון בת"פ 5175/11 מיום 16.5.17 ולפסק דינו של כב' השופט צור מתאריך זה.

היום במועד הדיון טען מר בועז אקרמן כי הוא מבקש לערער גם על ההחלטה בת"פ 5365/11 שניתנה ב-4.11.13 על ידי כב' השופטת אורלי מור-אל.

הרקע:

נגד אקרמן בועז מערער 2 הוגש כתב אישום בגין החזקת כלב ללא רישיון וטרינרי עירוני תקף לשנת 2011. העבירה כנטען בכתב האישום נעברה ביום 26.1.11. הצדדים בהמלצת בית משפט קמא הגיעו להסדר טיעון ביום 16.5.17, לפיו כתב האישום יוסב על שם אביו של המערער 2, מוריס אקרמן מערער 1 לבקשתו, הוא יודה בעובדות כתב האישום, יורשע ויוטל עליו קנס בסך 200 ₪ שישולם ב-2 תשלומים.

בית משפט קמא, (כב' השופט ד"ר א. צור) אישר את ההסדר דנן שבין הצדדים, האישום הוסב על שמו של מוריס אקרמן אשר הודה בעובדות כתב האישום וביקש מבית המשפט קמא לכבד את ההסדר דנן.

בית משפט קמא הרשיע את המערער 1 על פי הודאתו, אימץ את הסדר הטיעון וגזר על מערער 1 קנס בסך 200 ₪ כמוסכם בין הצדדים.

לעניין ת"פ 5365/11 ניתן בו פסק דין בהעדר, הוגשה על ידי מערער 2 בקשה לביטול פסק הדין דנן ובית משפט קמא ביום 4.11.13 דחה את הבקשה. דהיינו, פסק הדין חלוט זה מכבר. ההחלטה הוגשה בהסכמת באת כוח המשיבה לבית משפט במועד הדיון אולם אין בפניי בקשה להארכת מועד וערעור על החלטה זו.

להלן בתמצית טענות מערער 1:

1. מערער 1 גילה לדבריו ביום 26.6.17 כי ישנן החלטות מפורטות שניתנו על ידי כב' השופט נ. אשכול מיום 10.11.14 אשר הורה לקבוע דיון בתיקים הללו וההחלטות דנן לא הובאו לידיעתו ואף לא לידיעת כב' השופט ד"ר צור.
2. טעה בית משפט קמא כאשר הציע הסדר טיעון לצדדים ולא המשיך בשמיעת הראיות וכך לא אפשר למערער להוכיח שאיננו בעל הנכס, איננו מתגורר במבנה, איננו בעל הכלב והכלב שהיה ברשותו נפטר בשנת 2007.
3. טעה בית משפט קמא כאשר העדיף את גרסת בא כוח המשיבה על פני גרסת המערער. בדיון טען מערער 1 כי הוא מעולם לא הודה בעובדות כתב האישום והדברים הללו לא נרשמו מפיו.

דיון והכרעה:

ראשית לכל יודגש כי מאחר וכתב האישום הוסב על שמו של מערער 1 לבקשתו ומערער 2 כלל לא הורשע בתיק זה, אין הוא צד לערעור על פסק דין בת"פ 5175/11.

לעניין הערעור בת"פ 5365/11 בו הורשע מערער 2, אין בפניי ערעור עליו ובקשה להארכת מועד להגשת ערעור, מאחר ומועד הערעור חלף לפני מספר שנים.

מטיעוני בא כוח המשיבה אני למדה כי מדובר בשני דוח"ות שונים, ברירות קנס שניתנו בתאריכים שונים, בעניין אותו כלב למערער 2 אקרמן בועז. מערער 1, ביקש להסב את האישום נשוא אחד הדוח"ות על שמו ובמועד הדיון הגיע להסדר טיעון עם המשיבה כמפורט לעיל, בהמלצת בית המשפט.

לא מצאתי כל פגם בכך שהצדדים הגיעו להסדר טיעון בהמלצת בית המשפט וכפי ששמעתי המערער 1 אף שילם את

הקנס שהוטל עליו. לא ברור לי כלל על מה מלין המערער 1, אף לא מצאתי ממש בטענתו כי ראוי היה לזכותו למרות שהודה בעובדות כתב האישום ובהסכמתו אף הוטל עליו הקנס עליו הוסכם בין הצדדים. לא ניתן לטעון היום דברים העומדים בסתירה לדברים שנרשמו בפרוטוקול מפי מערער 1.

זאת ועוד, אין ממש בדבריו של מערער 1 לפיהם לא ניתן לתת שני דוחות בגין אותו כלב. מדובר בדוחות שניתנו בגין אותו כלב במועדים שונים ואין כל פגם בכך. גם לא מצאתי ממש ביתר טענותיו של המערער בכתב ובעל פה.

באשר לטענתו כי ביקש לאחד את הדיון בשני התיקים ובית משפט קמא סירב לעשות כן, לא היתה מוטלת חובה על בית המשפט לאחד דיון בשני תיקים שניתנו בגין אותו כלב במועדים שונים, כאשר אחד מהם כאמור הפך לפסק דין חלוט.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, מאחר ולא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בפסק דינו ובהחלטתו, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.